

Vo(sk) Randuli k představení Rebelové ze Stodoly

Šel jsem na představení, které znám. To vždy nasazuje látku dost vysoko a zvědavost diváka se často mění v jeho lehce poťouchlé očekávání „tak se ukažte“. Divadelní soubor pak má před sebou nelehký úkol buďto pojmout známou látku nějak nově, anebo se držet pojetí původního, byť obě má svá úskalí – nové pojetí může být vnímáno jako svatokrádež, kdežto snaha o zachování všeho tak, jak je to známé, zase vyvolává potřebu srovnávat. A pak - babo, rad.

Divadelníci ze souboru Stodola z Jiříkovic se, myslím, spíše snažili držet toho, co lidé dobře znají, ale přece jen sem tam přidali něco svého, a to nenásilně a citlivě. Když se tak zamyslím, to „původní“ bylo zvládnuté se ctí, s nasazením a velmi kvalitně, zatímco to „nové“ hezky zapadlo, nevyčnívalo a celé představení osvěžilo. Navíc sem tam pomohlo kouzlo nechtěného, kdy se z „kixsu“ stal gag („Maturuješ příští týden? – Letos“), přičemž raději vymazávám z myslí scénu s panem Doušou, který působil jako návštěvník z jiné galaxie, navíc omámený výpary naší civilizace.

U Stodoláků bych rozhodně ocenil skvěle jednoduchou, a přesto dokonale funkční scénu, velmi dobré herecké výkony, většinou výborný zpěv (a to navzdory mikroportům, které mnohdy působí jako úhlavní nepřítel výrazu a čistých tónů) a hlavně – téměř bezchybnou, živou a poutavou choreografii. Na tančební výstupy byla radost se dívat. Cínoherní pasáže měly švih a často nápadité ztvárnění, jako třeba scéna s maturitou, anebo hraní i mimo jeviště. Když jsem zmínil „velmi dobré herecké výkony“, pak bych rád vyzdvihl jeden vynikající herecký výkon, se kterým se přece jen v amatérském divadle nesetkávám tak často, a to Ondřej Buchta v roli otce Terezy – tak přirozené „hraní-nehraní“ mne vyloženě zaujalo.

Jediné, na čem jsem měl neustále pocit, že by se mělo přidat, byl „zvuk“. A nemám na mysli hlasitost, ale spíše výraz, prožitek, plastičnost. Hudební podklad zněl trochu jako „lounge music“ – tedy hudba, již vnímáte jen jako kulisu. U Rebelů jsem očekával decibely a basy a „naperte to do mě“, ale namísto toho to znělo pouze jako „jemně pustím hudbu a budu opatrně zpívat“. A je to škoda, protože zjevný a kvalitní pěvecký potenciál byl držen na uzdě a vůbec nezněl „rebelsky“, nýbrž cudně až stydlivě. Byla zde ovšem výrazná výjimka v podobě excelentně podané písně Terezy před závěrem představení, která by snesla měření s profesionálním výkonem.

Stodoláci si splnili přání zpívat a tančit na známé melodie. A mně splnili přání užít si fajn večer a pobavit se – a jak jsem viděl a slyšel kolem sebe, s příjemnou náladou odcházeli všichni diváci a mnozí si pobrukovali „Nepiš dál“. Takže, Stodolští – hrajte dál.

Rozhovor s Marií Bartoňovou, další z mladých nadějí divadelního souboru Jiřího Voskovce

Jak ses dostala k divadelnímu souboru Jiřího Voskovce?

Přes kamarádku Barču, která mi říkala, že do souboru chodí hrát. V Sázavě jsem byla nová a hledala jsem nějakou aktivitu, které bych se mohla věnovat. Objevilo se divadlo.

Máš s divadlem nějaké předchozí zkušenosti?

V divadle jsem tancovala, dělala jsem scénický tanec.

Jak dlouho už jsi členkou souboru? Máš za sebou už nějaké role?

Jsem v souboru třetím rokem. Zahrála jsem si reportérku ve hře Dvě gorily proti mafii, nyní hraji vesničanku v Baladě pro banditu a spisovatelku v Hrobce s vyhlídkou.

Role slečny Ashové ve hře Hrobka s vyhlídkou je prozatím tvou největší rolí. Bylo pro Tebe při jejím nastudování něco těžší?

Text jsem se naučila poměrně rychle, spíše jsem měla problém s pohybem na jevišti. Na zkoušky jsem jezdila nervózní, protože to bylo úplně o něčem jiném. Ale o to víc jsem si pak užila premiéru, protože jsem věděla, že mám na výsledku představení větší zásluhu.

Dělá Ti na jevišti něco problémy?

Mám trochu problém udržet ustrašenou tvář v některých scénách s Martinem Mikou, kdy se mi chce strašně smát.

Míváš trému?

Největší trému jsem měla před generálkou hry Hrobka s vyhlídkou. Při premiéře jsem si to pak už jen užívala.

Chceš se divadlu věnovat i do budoucna?

Moc bych ráda, protože mě to opravdu baví. Ale cítím se lépe v menších rolích.

Jaký máš vztah k divadlu obecně?

Mám divadlo hodně ráda, mamka mě vozila do divadla úplně od malička. Nejvíce mě baví muzikály. Vždycky jsem si hraní chtěla zkusit a nikdy nebyla příležitost, takže jsem moc ráda, že jsem v sázavském souboru.

Protože naše přehlídka slaví osmnáctiny, chceme vědět, zda Ty se nějak chystáš na oslavu své plnoletosti.

Já mám osmnáctiny za dva měsíce, a chystám něco velkého. Od plnoletosti očekávám hlavně více volnosti.

Za oponou čekají

DK Českokrumlovská scéna, z.s.

Fimfárium

(režie Jaroslav Kubeš, hudba Otakar Votýpka)

Divadelní představení na motivy pohádek z Fimfára Jana Wericha. Předlohou byly čtyři pohádky, ke kterým soubor přidal hraní si, a vzniklo rodinné divadlo, kde si na své přijdou jak děti, tak dospělí.

www.new.ck-scena.cz

...a v neděli za pohádkou

Divadelní spolek Svatopluk, Benešov

Rozum a štěstí

Klasická pohádka dle předlohy Jana Wericha vypráví o tom, jak pasáček vepřů díky rozumu a štěstí k princezně přišel.

www.divadlosvatopluk.cz

Příští týden se můžete těšit

DS Jirásek, Nový Bydžov

Alleluja, svatá Nituš!

(režie Alexandr Gregar j.h., hudební nastudování a aranžmá M. Voboříl a P. Prouza)

Klasická opereta v úsporné verzi. Slavná opereta Mam'zelle Nitouche vznikla v roce 1883 jako posměšná parodie na tehdejší bombastickou operní tvorbu. Příběh o klášterní chovance Denise a Célestinovi, učitelé zpěvu, klášterním varhaníkovi a zároveň operetním autorovi, je vtipnou konfrontací tří rozdílných světů: kláštera, divadla a kasáren.

www.novybydzov.cz

Chybí vám nějaké číslo Vosk(n)ovin nebo jste ho snad ztratili? Snadná pomoc! Všechna vydání budou postupně zveřejňována na webových stránkách a facebooku Divadelního souboru Jiřího Voskovce na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

www.facebook.com/dsjv.sazava

Pokud vás k dění přehlídky cokoliv zajímá nebo chcete vyjádřit svůj názor na hru Fimfárium napište nám na redakční e-mail vosknoviny@seznam.cz

Partneři a sponzoři přehlídky

FCC ČR 🎵 Komterm, a.s. 🎵
KAVALIERGLASS, a.s. - Sázava 🎵 Martina Štědrová 🎵 Daniel Vágnér 🎵 DASKO Stavebniny, s.r.o. 🎵 SB Omega 🎵 MUDr. Gúbelová 🎵 MUDr. Šedová 🎵 Štěpánka Fialová 🎵 ZV Kavalier 🎵 VF Electric 🎵 Erik Geuss 🎵 Střechy Novotný, s.r.o.v 🎵 STEON, s.r.o. 🎵 Papírnictví Poklop - Procházka 🎵 ConSalt s.r.o. 🎵 Hostinec za vodou 🎵 Řeznictví Polesný 🎵 Květinka Ilona 🎵 Petr Kovačka 🎵 Cukrárna Lonská 🎵 Kiosek pod vrbou 🎵 MM reality Konopásek Horýna 🎵

**Mecenáš Vosk(n)ovin
Luxusní papíry.cz**

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadlo Stodola působí v Jiřikovicích od roku 2000, kdy se sešlo několik divadelních nadšenců, kteří začali ve stodole zkoušet jejich první představení – komedii *Zmatek nad zmatek*. Každý rok nastuduje minimálně jedno premiérové představení s desítkami repríz. Vízí souboru je dovézt divadlo do každého městečka či vesnice, kde je o kulturu zájem.

Rebelové ze Stodoly je muzikálová hra dle slavné filmové předlohy. Jedná se o příběh vojáků na útěku za svým snem o svobodě a jejich setkání s maturantkami, které hledají svou lásku. Děj hry se odehrává na pozadí událostí srpnové okupace roku 1968, s nadsázkou a humorem, ale i lehkým mrazením v zádech.

www.divadlostodola.cz

Rozhovor s Markem Šudomou, režisérem a spoluautorem choreografie hry *Rebelové ze Stodoly*

Jaké jsou Tvoje režijní zkušenosti?

Rebelové ze Stodoly jsou mojí první samostatnou režii. Spolurežiroval jsem hru *Nemrtvá nevěsta*, v ostatní projektech jsem „přicmrdával“ nebo dělal choreografie.

Co Tě na režii lákalo?

Člověk se potřebuje stále zdokonalovat a já jsem si chtěl udělat něco svého. Už jsem v divadle hrál, dělal vlastní choreografie, spolurežiroval, takže režie byla dalším krokem.

Proč jsi zvolil právě téma notoricky známých Rebelů?

K tomu mě vlastně uvrtal soubor. Chtěl jsem udělat nějaký muzikál, protože si myslím, že máme v souboru docela pěveckou výbavu, jsme pohybově zdatní a nějaké projekty muzikálového charakteru jsme již dělali. Český muzikál jsem chtěl dělat i kvůli autorským právům (*smích*).

Kolik her máte aktuálně na repertoáru?

Máme čtyři hry, a to sice *Inferno*, *Cestu* kolem světa za osmdesát dní, *Vše o ženách* a *Rebely*. *Inferno* je projekt kombinovaný, spolupracujeme s Divadlem Dostavník z Přerova.

Chceš se i v budoucnu věnovat režii nebo je Ti bližší herectví, případně tvorba choreografie?

Já to střídám a kombinuji. Myslím, že je to nejlepší cesta. V *Rebelech* mám roli vedlejší, ale v *Cestě* kolem světa hraji roli hlavní, což je celkem namáhavé, ale užívám si to.

Jakou písničku z *Rebelů* máš nejradši? Co se neoposlouchá?

Mám rád „*Dáme twist*“, což je písnička, kterou jsem do hry přidal. Celkem jsem do *Rebelů* doplnil tři písně, které ve filmu nebyly. „*Dáme twist*“ jsem

zařadil, protože se mi nepodařilo sehnat autorská práva na „*Ginu*“. Ty další dvě mi tam seděly textově a dramaturgicky, přišlo mi, že vyjádří větší hloubku našeho příběhu, který nekončí úplně stejně jako ve filmu.

Máš nějaký specifický vztah k době, ve které se *Rebelové* odehrávají?

Tu dobu jsem nezažil, znám ji jen z vyprávění známých. Mé manželky babička měla přítele, kterého zavřeli z politických důvodů, takže si našla jiného, se kterým zůstala, a to je vlastně podobný příběh, který se odehrává ve hře *Rebelové ze Stodoly*. Začal jsem přemýšlet, že všechno mohlo dopadnout úplně jinak, že jsem nemusel potkat svou ženu, kdyby ta doba nepřišla. Takže příběh *Rebelů* je pro mě hodně osobní. Byl to jeden z hlavních motivátorů, který mě donutil do *Rebelů* jít. Dotýká se to nás všech, i když si to mladá generace mnohdy neuvědomuje.

Naše přehlídka letos slaví osmnáct let, jak vzpomínáš Ty na své osmnáctiny?

Narozeniny neslavím každý rok, ale jak se mi zachce. Osmnáctiny byly zrovna tím rokem, který jsem oslavoval, ale sedmnáctiny a devatenáctiny byly určitě větší.

Rozhovor s Nikolou Rybovou, představitelkou Julči

Jaká byla Vaše cesta k divadlu?

K divadelnímu souboru jsem se dostala díky mé sestře, která je jeho členkou. Soubor potřeboval nějaké tanečnice do představení *Nemrtvá nevěsta* Tima Burtona, tak jsem tam začala spíše tancovat, než hrát a postupně jsme se dopracovali až k tomu, že jsem občas na jevišti i něco „štěkla“.

Zmínili jste tanec, máte k němu blíže, než třeba ke zpívání?

Zpívám ráda, to určitě! Ale nemyslím si, že bych v tom byla tak dobrá. Tanec mi jde víc. Neřekla bych, že neumím zpívat, ale nemám tak velký rozsah a nezpívám tak

čistě, jak bych chtěla. Raději tedy ten tanec.

Rebelové jsou hodně hudební hrou. Zkoušeli jste zpěv nějak speciálně?

Asi dvakrát jsme měli pozvanou učitelku zpěvu, která nám něco málo poradila. Samozřejmě jsme zpěvy zkoušeli zvlášť, ale netroufám si říct, že to bylo pod odborným dohledem.

Máte v představení nějakou oblíbenou píseň? Třeba tu Vaši?

Svoji určitě ne (*smích*). Největší odkaz ve mně zanechala píseň, která je do představení přidána, a to sice „*Co mi dáš*“ od Hany Hegerové. Pokaždé, ať jsem v jakékoli životní situaci, se v ní dokážu najít. Zvládnou se při ní rozbrečet, i když to hrajeme po sedmdesáté.

Čtla jste *Olivera Twista*, Julčin nejoblíbenější román?

Čtla jsem tři čtvrtiny. První půlka mě velice bavila

a ve druhé půlce už to na mě bylo moc temné a špatně se mi to imaginovalo v hlavě, tím pádem mě druhá půlka nebavila. Čtla jsem to až před půl rokem a *Rebely* hrajeme už o tři roky déle.

Oliver Twist byl vysněným mužem Julči. Máte i Vy vysněného muže?

To je hodně špatná otázka (*smích*). Já asi nemám vysněný typ muže, jenom vím, že to nemůže být nějaký umělec, třeba herec. Spíš nějaký technický typ se smyslem pro humor. Na vzhledu nijak nelpím. Musí mít prostě charisma.

Zavzpomínáte na dobu, kdy Vám bylo osmnáct let, jako je letos naší přehlídce?

Vím, že chvilku po osmnáctinách jsme premiérovali *Rebely*. Jinak jsme měly s kamarádkou velkou oslavu, na které bylo strašně moc lidí.

Očima odborné poroty aneb hrajete nám na city

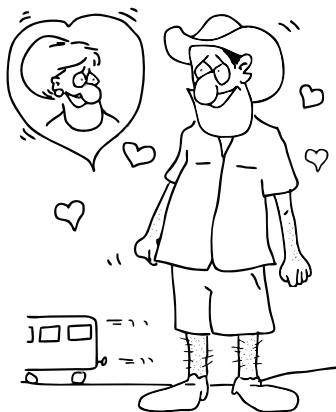
Jiří Škoda

Představení ve mně vyvolalo pocit připomínky filmu *Rebelové*, mého mládí, pocit událostí, které byly. A příjemný pocit z toho, že to ještě někoho zajímá.

Oldřich Randula

Cudní, příjemní a sympatičtí *rebelové*, nebojte se to na nás rozbalit.

...přehlídka v tužce

Divácké ohlasy

- Krásné, líbilo se nám to.
- Víc takových!
- Bylo to skvělé.
- Hlavní protagonistka hrozně dobře zpívala.
- Krásné, ty písničky nikdy nezestárnou. Je to dojemný!
- Mám chuť pustit si ten film.

Výsledky hlasování

líbilo	105
líbilo s výhradami	6
nelíbilo	0